

ОСАДЧУК Петро Ількович (02. 12. 1937, с. Острівець Городенків. р-ну Станіслав. обл., нині Коломий. р-ну Івано-Фр. обл. — 08. 10. 2014, Київ) — поет, перекладач, критик, публіцист, громадсько-політичний діяч. Батько Р. Осадчука. Член НСПУ (1970). Респ. премія ім. М. Островського (1979), літ. премії ім. В. Сосюри (1996), ім. С. Олійника, ім. І. Кошелівця (обидві — 2002), ім. П. Тичини (2003), ім. С. Руданського (2004), ім. Л. Вишеславського «Планета поета» (2007), ім. А. Бортняка (2010). Орден «За заслуги» 3-го ступеня (2006). Закін. Одес. університет (1960). Учителював; працював у газетах на Одещині, ред. у видавництвах «Маяк» (Одеса) та «Молодь» (Київ); 1976–91 очолював Київ. організацію СПУ. 1988–89 входив до складу ініціатив. групи, що створила НРУ, був нар. депутатом ВР України 1-го (1990–94) та 2-го (1994–98) скликань. У ВР України 1-го скликання — голова підкомісії Комісії з питань культур. і духов. відродження, чл. Нар. ради, 2-го скликання — голова підкомісії Комісії з питань культур. і духов. відродження. Друкувати вірші почав 1955, від серед. 1960-х рр. — у респ. газетах і журналах, альманахах та збірниках. Автор понад 30-ти збірок поезії, гумору та сатири, зокрема й для дітей — «Ясний світ» (1972), «Все співає і росте» (1979), «Ранкова колискова» (2000). У поезії О. поєднуються інтимні, філос. та громадян. мотиви. Окремі вірші покладено на музику («Зоряна ніч», «Рідна мова», «Прощай, школо!» та ін.). Виступав із рец. і публіцистикою у ЗМІ, видав дві книжки літ.-крит. статей та есе «Поезія — молодість душі» (1989), «Вище України тільки небо» (2012). У перекладац. доробку — поезії з білорус. (Максим Танк, А. Грачаніков, Г. Буравкін), болгар. (І. Голев, П. Матев), польс. (Т. Ленартович, Ю. Тувім), рос. (О. Твардовський,

В. Солоухін, Б. Окуджава, Є. Євтушенко, Л. Вишеславський, М. Рубцов) мов, а також із використанням підрядк. перекладу — з нім. (П. Гессе, Р. Бернгоф, В. Петрі, Г. Раухвус, А. Каражолі, Г. Братушек, Р. Грюнебергер, Р. Швахгофер), франц. (А. Рембо), іспан. (А. Конте, Р.-М. Родрігес), угор. (Е. Аді, А. Йожеф, Л. Балла), їдиш (Й. Бухбіндер, Д. Хайкіна, М. Талалаєвський, П. Киричанський, М. Могилевич), вірм. (Є. Чаренц, А. Ярджян, А. Сагіян, А. Погосян, С. Капутікян, Г. Емін, Г. Борян, Н. Мікаелян), груз. (Г. Абашидзе, А. Церетелі, І. Чавчавадзе, З. Гамсахурдіа, С. Чиковані, Д. Джанелідзе, Р. Чилачава), авар. (Р. Гамзатов), казах. (О. Сулейменов), бурят. (Н. Німбуєв, М. Дамдінов) мов. Підготував автор. антологію перекладів «Піднебесні паралелі» (2003; усі — Київ).

Основні твори

Революційний паспорт. О., 1967; Вітряк. О., 1969; Третій перевал. К., 1972; Біографія вірності. К., 1973; Лінія життя. К., 1975; Раска – біль і любов. К., 1976; Іспит. К., 1977; Земля, зігріта любов'ю. К., 1978; Все співає і росте. К., 1979; Взаємодія. К., 1980; Закон постійних величин. К., 1982; Пряма мова. К., 1984; Сурми на світанні. К., 1985; Біла каравела. К., 1986; Лінія життя. К., 1987; День відкритих дверей. К., 1991; Галера. К., 1993; Театр перед мікрофоном. К., 1994; Літаюча тарілка. К., 1995; Незрима стріла часу. К., 1997; Реєстр українського лайдацтва. К., 1997; Паранормальні явища. К., 1999; Відкрите море душі. К., 2006; Віддзеркалення безодні. К., 2006; Спокій за межею досяжності. К., 2007; Родинний спадок. К., 2007; Останній рубіж оборони. К., 2007; Сміх сильніший від плачу. К., 2010; Пень-клуб. К., 2012; Вище України тільки небо. К., 2012; Загострене чуття провини. К., 2013; Я тут, я серед вас. К., 2017.

Рекомендована література

1. Дончик В. Поезія відповідальності і любові // Молодь України. 1979, 3 черв.;
2. Ключек Г. Переваги прямої мови // Там само. 1985, 21 серп.;
3. Павличко Д. Петрові Осадчуку – 50 // ЛУ. 1987, 3 груд.;
4. Сом М. Нове і наново написане // Веч. Київ. 1997, 2 груд.;
5. Прісовський Є. Синтез публіцистичності, ліричності й сарказму: До літ. портрета П. Осадчука // Київ. 2005. № 4;
6. Коскін В. Петро Осадчук: Спитай себе, як жив для України // Слово Просвіти. 2011, 1–7 груд.;

7. Герасимчук В. Мужність і мудрість Петра Осадчука // Дивосвіт. 2012. № 3; газ. 2012, 28 груд.;
8. Славинський М. Петро Осадчук: «Мені один ген якийсь особливий дістався від пращурів» // Віче. 2012. № 13; 10. Глушак А. Якби мене більше на світі було... // Веч. Одеса. 2014, 30 жовт.
9. Бакуменко О. Парадокси Петра Осадчука // Укр. літ. *В. Г. Дончик*

Бібліографічний опис:

Осадчук Петро Ількович / В. Г. Дончик // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2022. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-76828>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).